

*Posudek oponenta na bakalářskou práci Jana Buchara
Vojenská spolupráce Ruska a Číny v letech 2000-2008: limity vzájemného sblížení*

Předložená práce se zabývá nejrůznějšími aspekty rusko-čínských vztahů ve vojenské a kosmické oblasti v letech 2000-2008. Autor tedy časově jasně vymezil období, ve kterém se hodlá pohybovat a v jeho rámci ukazuje na zásadní posuny rusko-čínských vztahů. Zároveň naznačuje i hlavní trendy předchozího i následujícího období.

Mezi klady práce patří především postižení všech důležitých momentů rusko-čínské vojenské spolupráce v uvedeném období, a to přehlednou, strukturovanou a srozumitelnou formou. Autor prokázal, že je schopen pracovat s adekvátní literaturou, a to včetně ruskojazyčných prací.

Mezi hlavní výtky bych však zařadil jistou nedopracovanost jednotlivých kapitol pokud jde o hloubku zpracování. Autor sice dodržel minimální délku práce a jakoby vyčerpал téma, na druhou stranu k faktografické materii nepřidal mnoho analytického. Práce tak odpovídá na otázku „jak“ (jak vypadaly rusko-čínské vztahy), často však rezignuje na otázku „proč“? Rovněž by nebylo na škodu práci dotáhnout více do současnosti (jakkoliv připouštím možný problém při shánění spolehlivých zdrojů na toto téma).

Text dále do určité míry znehodnocují i drobné technické nedostatky. Nemám nic proti úporné snaze o adekvátní přepis jmen z čínštiny podle české normy. Nicméně pro účely práce by bývalo plně postačilo ponechat zavedené české názvy (Šanghaj místo Šang-chaj, Peking místo Pej-ťing apod.). Dále autor používá některé netradiční a nezavedené zkratky – zejména ŠOPS místo ŠOS (jedná se o Šanghajskou organizaci spolupráce), OSKB místo zavedeného ODKB (mimochodem, tato zkratka se běžně používá i v anglojazyčné či frankojazyčné literatuře. Na některých místech jsou i odkazy na budoucí vývoj v minulosti (prognózy do budoucna datované k roku 2008, s 20). Dále se v práci vyskytují drobné stylistické nedostatky. Přestože z faktografického hlediska nelze příliš mnoho vytknout, i zde by bylo možné najít některé drobné nedostatky (v úvodu se například píše o rozmrazení rusko-čínských vztahů až v souvislosti s masakrem na náměstí Tienanmen, zatímco ve skutečnosti došlo k rusko-čínskému sblížení již od nástupu Gorbačova, což je mimochodem dále v textu reflektováno; na s. 30 zase není jasný rozdíl mezi Šanghajskou pětkou a ŠOS, přičemž na dalších místech textu patrně, že autor tento rozdíl vnímá a zna jeho předěl).

Celkově lze říci, že práce odpovídá požadavkům kladným na bakalářskou práci, nicméně téma má mnohem větší potenciál, jehož autor nevyužil. Z tohoto důvodu a také s přihlédnutím na drobnější nedostatky zmíněné výše navrhuji hodnocení *velmi dobře*.

U obhajoby by se autor mohl zamyslet nad tím, do jaké míry Rusko přispělo k modernizaci čínského vojensko-průmyslového průmyslu a jaké jsou perspektivy toho, že se Čína může stát do budoucna zcela nezávislým producentem vojenské techniky pro svou vlastní potřebu. Bylo by vhodné se zamyslet i nad tím, co tomuto osamostatnění nadále brání a které překážky naopak byly nebo v nejbližší budoucnosti mohly být překonány.

Slavomír Horák

V Praze, dne 20.1.2012